

ההסתדרות הכללית של העובדים העברים בארץ-ישראל
אחוד הקבוצות והקיבוצים - - - - - כפר הנשיא

ד ב ר י ה כ פ ר

יום ד', כ"ה תמוז תשי"ב
מספר 7. 18.7.1952

על מות
אליעזר קפלן
אנחנו אבלים עם העם כולו.

בענפי המשק

בפלחה: אנחנו עומדים לגמור את קציר הקסניות בחלסה. וזה יהיה סוף קציר תבואות החורף. אנחנו עובדים עם שני הקוסביינים ובמשך השבוע הבא, נסיים את העבודה.

התחלנו לכבוס את הקס בחלסה אבל הצטרכנו להפסיק באמצע בגלל חוסר חוס קשירה. בחריש כבר עשינו את מאתאים הדונמים המיועדים לגרעינים בהשקאה, ונזרע בעוד שבוע שבועיים. אנחנו גם חורשים את שטח הפול. התכנית היא לרכז כל כוחותינו בחריש בחלסה כדי שנוכל לגמור שם פחות או יותר בזמן. אבל יש לנו עוד תבואה וחבילות קש להוריד.

בימים האחרונים המשק השתמש בטרקטורים שלנו לכל מיני עבודות בענפים אחרים. למשל, טרקטור אחד עובד כעת בשביל ברכות הדגים, ושני טרקטורים עבדו בהעברת חסרים ממנסורה למעלה. כמובן, זה גורם לפיגור רציני בעבודות הפלחה. נוסף על זה שלושה טרקטורים עומדים לגמרי. ה-W.9 עומד כבר קרוב לחודשיים, ועכשיו יש פנצ'רים בסני ה-T.9.

בגן הירק: העונה עלינו, וקשה להספיק כל העבודות הנחוצות בבת אחת. אנו עסוקים בהורדת פרי מלפפונים, עגבניות, בצל, ובעוד כמה ימים נוריד את תפוחי-האדמה. עד כה, שלחנו 15 טון מלפפונים לשוק, ו-3 טון לבית.

היבול יהיה למעלה משני טון לרונם. את הבצל נאכסן בבית, למכירה בסתיו. ההחלטה הזאת לפי הוראות הממשלה.

העבודה ברוחק רב. האסיף מתאחד עם הכנת השטחים לסתיו, ורק בעזרת גיוסים של חברים ונוער ונח"ל, אנחנו מספיקים את העבודה.

שתלנו 8 ד" עובניות, מתכניתנו של 15 ד". כל עבודת השתילה נעשה אחרי יום עבודה רגיל. חוץ מהעובניות האלה בהדליה זרענו עוד 7 ד" עובניות, וזורעים כעת 10 ד" מלפפונים, נשתול בעוד מעט 10 ד" פלפל וחצילים. זה יהיה את בן הקיץ.

מספוא: סימנו את הסלק ואת החסניות וכעת מאביסים תירס שהשפעתו על תנובת החלב בקרוב תהיה ניכר. מסשיכים בהשקאה בתירס ומזבלים (ארגוני וכימי) ושטה לסתיו. חבר של הנוער יצא לקורס מרוכז למספוא. השתתפנו ביום עיון בחלסה בחלסה מוקדם לבעיות הקשורות לזיבול תירס וסתיו.

ההפרעות באספקה סדירה של המים ממקורות גורמות לקשיים בהשקאה שקשה להתגבר עליהן, ומאלצים אותנו להסקות דוקא בשעות שלא נוח ביותר בגלל רוחות חזקות שאינן מאפשרות פיזור שווה של המים. אנחנו מצפים להסדר של המים בהקדם.

במדרגה: התחלנו בהורקת הברכות אחרי העונה הראשונה של דיג. שלחנו עד כה 4 משלוחים (יחד 9 1/2 טון) ובסבוע הבא נשלח עוד משלוח אחד. העונה תסתכם ביבול של 55 ק" לד', שהוא יבול ירוד מאד. את זאת אפשר ליחס לעובדה שבמסך החודש האחרון, לא האכלנו את הדגים בגלל חוסר אספקה. כל הדרישות לקבלת סעורה מהיבול השנה העלו חרם. התוצאות נראות לעין.

נמלא את הברכות בדגינים של הסלת תשי"ב, בגודל של 35 גרם. אנו מקווים לשלוח אותם לשוק לפני ראש השנה. מילוי הברכות מתעכב עד שנבמור את סיוור הברכות, היות ובמסך הזמן הסתננו כמה ברבוסים שהספיקו להסיל.

התחלנו כעת בעבודות הגמר של ברכות עין זיתים, שחכרנו. הנחנו את קווי הצנורות לנזירים, הסרקסור של כפר גלעדי שצריך לחפור את בורות הדיג הגיע רק לפני כמה ימים. את הנזירים סרם קבלנו, אבל הם מוכנים וזה רק ענין של הובלה.

חיינו החברתיים

מרבנים לרבר בסתר ולא בסתר, על כל העזבות שמתפשט על חיינו. אותן העזבות באות בבת אחת עם תפיון החיים החברתיים אצלנו. מצב חמור של ידיים עובדות, מצב קשה בשטח הכספים. התבודדות של כל פרט ופרט בביתנו. ויש לפעמים רשם שאין לשאת בעול, אין שום אמצעי שפור, זה צריך להימנע בצורה הנוכחית עד לעולם ועד. וכמובן שאם לא נלחום נגד המצב הזה לא נשנה שום דבר. היאוש והציניות שוררים. ולפעמים, יש אותה השאלה שרוצים לשאול מכל אחד מאחרי שהוא עושה בקורת את צורת חיינו ומתמרר נגד ההנהלה מבלי להציע שום דרך אחרת קונסטרוקטיבית. "אז למה אתה נשאר כאן? בגלל מה? מה יוסיף לך המקום הזה ומה תוסיף לו?" קיים היה לפני שנים רבות רעיון שאחד אותנו, רעיון שהעלה כל אחד מאתנו, אבל מזמן נאבד בתחום אותו השעמום, אותו הסבל, אותם החיים השכלוניים שמגרדים עד השורש כל רעיון וכל מחשבה עצמית שהיא לא בנדר העבודה היומיומית, ספול ילדים או שווייון. נשאלת שאלה: האם אי אפשר לעשות לנו שוב איזה דין וחשבון בתוך אלה אשר רוצים להמשיך כאן, אשר רואים תקווה במקום הזה, אשר רוצים לבנותו, אשר יש עוד בתוכם איזה סמך של רעיון מהימנים ההם, אשר עוד לא נפגעו לגמרי, הייתי אומר שלא הורעלו לגמרי על ידי חיים יומיומיים צרים וחסרי טעם, ועל ידי דבורים של בקורת סתמית.

אני בסוח שיש אצלנו עוד הרבה כאלה. הייתי אומר רוב החברה. ואזי יש לברר, ולהציע, להתעורר ולפעול. אבל יש לנו תפקיד ראשון, וזהו תפקיד של עקירת משרשם כל אלה, שמטעם זה או אחר, מפריעים. וקודם כל המהססים, הלא בסוחים, החלשים שלא רוצים להמשיך להיות כאן שעושים עוד חשבונות להישאר בינינו זמן מסוים, אבל שיודעים שבסוף ילכו. היו כמה עזיבות ואותם ה"כמה" התלקחו ביותר, השפיעו על עוד כמה.

לפי דעתי יש עוד יותר שרוצים לעזוב, שיעשו את זאת תיכף שימצאו את המקום. אני לא מתווכח על סיבות אתם. יש ביניהם שיש להם סיבות אישיות טובות מאד, שאני מצטער על עזיבתם. אבל זה לא משנה את העובדה שאנו צריכים לדעת איזה מספר אנשים ישאר במקום, על כמה חברים אנו יכולים לצפות כדי לבנות את החיים שלנו, את תכנית המסק שלנו. וזה סוף כל סוף ילכד את הנשארים, שהם רוב החברה.

ונדע שאנו חיים עם חברים אשר יש להם אותם הרעיונות
ואותם היסודות.

ישראל.

- - -

במוסדות החברה

באספה: היו כבר שתי אספות בקשר לביקור חברים לחו"ל
כדי לראות את ההורים. עד כה האספה דנה על כל מקרה
ומקרה, אבל במסך החדשים האחרונים, הדרישות גדלו והיה
ליותר ויותר קשה לשפוט את צדק הדרישה. ובכל זאת בכל
מקרה האספה אשרה את הנסיעה. לכן, כדי למנוע נסיעות
בלתי מוגבלות, וכדי לנסות להביא סידור לתוך העניין,
הוחלט להביא הצעות קונקרטיות לאספה. עד כה האספה
לא הגיעה לידי החלטה, והדיונים נמשכים.

בינתיים הוחלט שמאי תסע עם הילדים לאנגליה כדי
לבקר את ההורים.

נבחרה ועדת עבודה חדשה. החברים של הועדה הם
נסע, שמחה, גוסטי, דן ואלפי.

סדי נבחר כמרכז דירות, אחרי שאסתר שוחררה מהתפקיד.

בועדת המסק: מים חמים - הוחלט להתחיל לבצע סירור מים
חמים מהקיסור, למטבח ולמקלחת.
מטבח ילדים - הוחלט לחסל את מטבח הילדים, בזמן שיהיה
סידור למים חמים במטבח, ולאחר את מטבח הילדים עם המטבח
הגדול.

מפעל הבניה - מפעל הבניה של האחור פנה אלינו לקבל חבר
לעבוד במחלקה, בחישובים לנגרות ובנין. הוחלט שאיננו
יכולים לתת עכשיו.

אג"ר - אג"ר מוכן לפתוח קו קבוע, כל ימי השבוע אלינו,
אם אנחנו נספק נהג. הוחלט לברר את העניין הלאה, ובאותו
הזמן לברר את האפשרויות לקבל קו ממילא.
הכשרה בסנדלריה - הוחלט לקבל צבי גורמן מהנרעין החדש
באנגליה להכשרה בסנדלריה.

כביש למחנה - הוצע לסתום את הדרך הנוכחית לחדר האוכל
לאוטומובילים ולפתוח דרך חדשה לפי תכנית המחנה. הועדה
קבלה את ההצעה.

רהיטים - הוחלט שנבר אחר יתחיל לעבוד יום אחד בשבוע
בעשיית רהיטים.

מכוורת - היה דיון על מקום קבוע למכוורת. יש שתי הצעות: אחת שנשאיר אותה במקום שהיא נמצאת היום, והשניה להעביר את המכוורת לתל-רומן. הוחלט שאוסי וחנה יבדקו שוב את שתי ההצעות האלה.

מה אתה רוצה ממני?

סנדלים רציתי, רק זוג אחד,
בארבע שנים רק זוג בלבד.
לסנדלר נכנסתי להוודע,
אם יש אצלו בסנדלריה.
"הה! מה אתה חושב הגיד לי זאת
ויש לי עור מספיק או נקורות?
ובכלל דע לך, שכסף אין,
הגזבר אמר שלא יתן".

התרגזתי נורא ולסזכיר,
מיד ננשתי, זה להסביר:
"היה לי הרושם, לי מניעה,
בארבע שנים קצת עזרה.
בקשתי אף דבר כל הזמן,
וזוג סנדלים דבר קטן.
אין לי נעליים כדי לנעול,
יחף אלקה אחרי הכל?"

הסזכיר מבטיח בתום לבו,
שהוא יעשה מה ביכולתו.
"אן בסוף הרבר" כך הוא אומר
"הסליטה בענין ביד אחר
לכן אני מציע תיגס ישר
תיקח כסף מן הגזבר".

לגזבר נבסתי מלא תקוות,
שהנה אקבל כמה לירות.
"הנני ותיק פה הרבה שנים,
ולא קבלתי דברים רבים".

"נכון" מסמפט הוא "לא נזלזל
בבקשתך. אתה תקבל.
אבל אני מציע במקרה כזה,
למרכז קניות אתה תפנה.
הזמנות לחיפה הוא לוקח,
קניות תמיד אני סוכח".

למרכז קניות אני פונה,
בטוח כבר שהוא יקנה.
והוא מעמיד לי פנים יפות,
מחיילך, נותן עצה כזאת:

"אין לי אף פרוטה שבווע זה,
תלך לסנדלר, הוא יעשה!"

מיכאל.

* - * - *

*